

சங்கீதம்: யூதர்களின் பாடல் புத்தகம்

வாசிக்க வேண்டிய சங்கீதம்: 1, 2, 8, 14, 15, 19, 22, 23, 32, 37, 42, 46, 51, 73, 90, 100, 110, 121, 122, 127, 136, 137, 139, 148.

தலைப்பு

சங்கீதம் என்பதற்கான எபிரெயப்பெயர், “துதிகளின் புத்தகம்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. நமது தலைப்பானது, அடிப்படையில் “பாடல்கள்” என்று அர்த்தப்படுகிற psalms என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது.

பின்னணி

சங்கீதங்களின் புத்தகம், இஸ்ரவேல் மக்களின் ஜெபபுத்தகமாகவும் பாடல்நூலாகவும் இருந்தது. இது தனிப்பட்ட மற்றும் பொதுவான ஆராதனையில் பயன்படுத்தப்பட்டது. தொடக்ககால சபையார் தங்களின் ஆராதனையில், சங்கீதங்களில் சிலவற்றைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் (எபேசியர் 5:19). நாம் இன்னமும் சங்கீதங்கள் 19, 23, 100, மற்றும் பிறவற்றின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட பாடல்களைப் பாடுகிறோம்.

சங்கீதங்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்டிருப்பினும், அவைகள் காலம் கடந்தவைகளாக நிலைத்துள்ளன. அவைகள் பெருவருத்தத்தின் ஆழங்களைப் பற்றியும் மகிழ்ச்சியின் உயரங்களைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. அவைகள் எப்போதுமே, அவற்றை எழுதியவர் தேவனுடன் கொண்டுள்ள உறவுபற்றிப் பேசுகின்றன. அவைகள் இன்றைய நாட்களில் நமது இருதயங்களில் பதில் செயலை ஏற்படுத்தி, பல கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பழைய ஏற்பாட்டில் இதை மிகவிருப்பமான புத்தகமாக ஆக்கியுள்ளன.

இப்புத்தகம் கவிதையாக எழுதப்பட்டுள்ளது (நவீன மொழி பெயர்ப்பைக் கவனிக்கவும்). யூதர்களின் கவிதை எதுகை மோனையுடன் அல்ல, ஆனால் சந்த இனிமையுடன் எழுதப்பட்டது. அவர்களின் கவிதை, இணைகருத்தியத்தைப் பயன்படுத்திற்று. ஒருபொருள் இணைகருத்தியம் (ஒரே விஷயத்தை மாறுபட்ட வார்த்தைகளில் கூறும் இரு வரிகள்; சங்கீதம் 19:1, 2ஐ கவனிக்கவும்) மற்றும் எதிர்ப்பொருள் இணைகருத்தியம் (முதல் வரி ஒரு சிந்தனையை வெளிப்படுத்த, அடுத்தவரி நாணயத்தின் மறு பக்கத்தை தரும் வகையிலானது; சங்கீதம் 1:6ஐக் கவனிக்கவும்) என்பவை இணைகருத்தியத்தின் மிகவும் பொதுவான வகைகளாய் இருந்தன.

இந்தப் புத்தகத்தை நாம் பொதுவாக தாவீதின் சங்கீதங்கள் என்று நினைக்கின்றோம். தாவீது “இஸ்ரவேலின் சங்கீதங்களை இன்பமாய்ப் பாடின”வர் என்று அறியப்பட்டிருந்தார் (2 சாமுவேல் 23:1; லூக்கா 20:42ஐயும் காணவும்). சங்கீதங்களுக்கு முன்பாக உள்ள குறிப்புகளின்படி, சங்கீதங்களில் குறைந்தது பாதியையாவது தாவீது எழுதியிருந்தாலும், மோசே, தாவீதின் பாடல் தலைவர்கள் மூவர் (1 நாளாகமம் 15:16-20; 16:37-42), மற்றும் சாலொமோன் உட்பட பல எழுத்தாளர்கள் இப்புத்தகத்திற்குப் பங்களித்துள்ளனர்.

செப்துவஜிந்த் வேதாகமம், சங்கீதம் 1 மற்றும் 119 ஆகியவற்றை எஸ்றா எழுதினார் என்று குறிப்பிடுகிறது, அனேகமாக இவர் கடைசித் தொகுப்பாளராய் இருந்திருக்கலாம்.

சங்கீதங்களுக்கு முன்புள்ள குறிப்புகள் எங்கே தோன்றின என்று நாம் அறிவதில்லை, ஆனால் அவைகள் செப்துவஜிந்த் வேதாகமத்திற்கு முற்பட்டவைகளாய் இருக்கின்றன. இவைகள் ஏவுதல் பெற்றவையல்ல என்றாலும், பொதுவாக உதவிநிறைந்தவைகளாய் இருக்கின்றன. இக்குறிப்புகளில் பல, இசை இலக்குகளைக் குறிப்பிடுகின்றன; மறைவான அர்த்தம் கொண்டுள்ள சில வார்த்தைகள் அனேகமாக, நன்கு பழக்கப்பட்டிருந்த மெட்டுக்களின் பெயர்களாய் இருக்கலாம் (நல்ல பக்கக்குறிப்புகளும் அடிக்குறிப்புகளும் கொண்ட ஒரு வேதாகமத்தில் பரிசீலனை செய்யுங்கள்). சங்கீதங்களுக்குள்ளாகவே சில வேளைகளில் இசை இலக்குகள் காணப்படுகின்றன; உதாரணமாக, “சேலா,” என்பது ஒரு சிறு இடைவேளையைக் குறிப்பிடலாம்.

வரைகுறிப்பு

சங்கீதங்களின் புத்தகம் ஐந்து புத்தகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. உங்கள் வேதாகமத்தில் இது சுட்டிக்காண்பிக்கப்படவில்லை என்றால், ஒவ்வொரு பிரிவிலும் உள்ள கடைசிச் சில வசனங்களைப் பரிசீலனை செய்யுங்கள். ஒவ்வொரு புத்தகமும் “இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் ஸ்தோத்தரிக்கப்படுவாராக. ...” என்பது போன்ற வார்த்தைகளுடன் முடிகின்றன.

- I. 1-41 (பிரதானமாக தாவீதின் சங்கீதங்கள்?).
- II. 42-72 (பிரதானமாக வரலாற்று சங்கீதங்கள்?).
- III. 73-89 (பிரதானமாக சடங்குரீதியான சங்கீதங்கள்?).
- IV. 90-106 (பிரதானமாக சிறையிருப்பிற்கு முற்பட்ட சங்கீதங்கள்?).
- V. 107-150 (பிரதானமாக, சிறையிருப்பின், மீளக்கட்டுவித்தலின் சங்கீதங்கள்?).

சங்கீதங்களில் ஆர்வத்திற்குரிய பல பிரிவுகளும் வகைகளும் உள்ளன. முதல் சில எழுத்துக்களை கூட்டுவதால் சொல்லுண்டாக்கும் சித்திரகவி (சங்கீதம் 25, 34, 37, 111, 112, 145 போன்ற) சங்கீதங்கள் உள்ளன; இந்த சங்கீதங்களில், முதல் வரியின் முதல் சொல்லானது எபிரெய் அகர வரிசையின் முதல் எழுத்தைக் கொண்டிருக்கும், பின்வரும் ஒவ்வொரு வரியும் அடுத்தடுத்த எழுத்துக்களைக் கொண்டிருக்கும். சங்கீதங்கள் 90 முதல் 100 வரையில் உள்ளவை யூதர்களின் தொடக்கப் பாடல் புத்தகமாக இருந்திருக்கலாம். ஹல்லெல் (அல்லது “துதி”) சங்கீதங்கள் (113-118, 136) பஸ்காவில் பயன்படுத்தப்பட்டன (இவைகள் கடைசி இராப்போஜனத்தில் இயேசு மற்றும் அவரது சீஷர்களால் பாடப்பட்டிருக்கலாம்). “ஆரோகண சங்கீதங்கள்” (120-134) எருசலேமுக்குச் செல்லும் திருப்பயணிகளால் பாடப்பட்டன. இப்புத்தகம் அல்லேலூயா சங்கீதங்களுடன் முடிவடைகிறது (146-150). “அல்லேலூயா” என்றால் “யெகோவாவைத் துதியுங்கள்” என்று அர்த்தமாகிறது.

சங்கீதங்கள் பெரும்பாலும் அவற்றின் வகைகளின்படி படிக்கப்படுகின்றன: ராஜரீக சங்கீதங்கள் (சங்கீதம் 2 போன்றவை), வரலாற்று ரீதியான சங்கீதங்கள் (66), பாடப்பின் சங்கீதங்கள் (8), தேவனின் வசனத்தை மகிமைப்படுத்தும் சங்கீதங்கள் (119), மனம்வருந்தும் சங்கீதங்கள் (51), நன்றிசெலுத்துதலின்

சங்கீதங்கள் (103), முதலியன. சங்கீதம் 58 போன்ற பழிதீர்த்தலின் சங்கீதங்கள் என்பது நமக்கு மிகவும் கடினமான வகைப் பாடாக உள்ளது. இந்த சங்கீதங்களைப் பொறுத்த மட்டில், பின்வரும் கருத்துக்களை மனதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் (1) சங்கீதங்களின் புத்தகம் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ளது (2) சங்கீதக்காரர், பழிதீர்த்தல் என்ற விஷயத்தைத் தேவனுடைய கரங்களில் விட்டு விடுகின்றார்; அவர் சட்டத்தை தமது சொந்தக் கைகளில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை.

சங்கீதங்களில் இருந்து பாடங்கள்

இன்றைய நாட்களில் ஆராதனைக்கான குறிப்பிட்ட அறிவுறுத்தல்களுக்கு நாம் புதிய ஏற்பாட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்றாலும், சங்கீதங்களின் புத்தகமானது ஆராதனைக்குரிய ஆவியைப் பற்றி நமக்கு அதிகமாகப் போதிக்கிறது. உண்மையான ஆராதனை என்பது வெறும் சடங்காயிருப்பதில்லை; அது தேவனுடனான உறவின் அடிப்படையில் மற்றும் தேவனுடனான ஒரு வாழ்வின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது (சங்கீதம் 84; யோவான் 4:23, 24 ஆகியவற்றை காணவும்).

சங்கீதங்களின் புத்தகத்தை தீர்க்கதரிசனம் என்பதற்கு மாறாக கவிதை என்று நாம் வகைப்படுத்தியிருந்தாலும், பழைய ஏற்பாட்டின் வேறு எந்தப் புத்தகத்தைக் காட்டிலும் சங்கீதங்களின் புத்தகத்தில் இருந்து அதிகமான குறிப்புகள் புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ளன. புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள 283 பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்களில், 116 சங்கீதங்களின் புத்தகத்தில் இருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

மேசியாத்துவக் குறிப்புகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகளாய் இருக்கின்றன (லூக்கா 24:44ஐக் கவனிக்கவும்). சங்கீதங்களின் புத்தகமானது மற்ற விஷயங்களின் மத்தியில் இயேசுவின் குமாரத்துவம் (2:7), அவரது ஊழியம் (40:7, 8), அவரது வைராக்கியம் (69:9), அவர் புறக்கணிக்கப்படுதல் (118:22), மற்றும் அவர் காட்டிக்கொடுக்கப்படுதல் (41:9) ஆகியவற்றைப் பற்றி நமக்குக் கூறுகிறது. அவரது மரணம் சங்கீதம் 22ல் விவரிக்கப்படுகிறது, அதைப்பற்றிய விவரம் 34:20 மற்றும் 69:21 ஆகியவற்றில் தரப்பட்டுள்ளது. அவரது உயிர்த்தெழுதல் (16:8-10), பரத்துக்கேறுதல் (24:7-10; 68:18), மகிமையடைதல் (110:1), மற்றும் ஆளுகை (8:6) ஆகியவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

“ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?” (சங்கீதம் 22)

நீங்கள் “ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?” என்ற வார்த்தைகளைக் கேட்கும்போது, சிலுவையில் இயேசுவின் வார்த்தைகளைப் பற்றி நினைப்பீர்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை, ஆனால் இவ்வார்த்தைகள் சங்கீதம் 22 முதல் வசனத்தில் இருந்து வருகின்றன. வேறு எந்த சங்கீதத்தைக் காட்டிலும் 22ம் சங்கீதத்தில் அதிகமான வரிகள் இயேசுவுக்கு நடைமுறைப்படுகின்றன. சங்கீதங்கள் 22, 23 மற்றும் 24 ஆகியவை இயேசுவைப் பற்றிக் கூறுகிற சங்கீதங்களின் மும்மைத் தொகுதியாக அடிக்கடி நினைக்கப்படுகின்றன: சிலுவை (22), வளைத்தடி (23), மற்றும் கிரீடம் (24).

சங்கீதம் 22ஐப் பின்வரும் மூன்று கண்ணோட்டக் கருத்துக்களில் அணுகமுடியும்: (1) இந்த சங்கீதத்தை எழுதிய தாவீதின் கண்ணோட்டம்; (2) இந்த சங்கீதத்தின் நிபந்தனைகளை முற்றிலும் நிறைவேற்றியவரான இயேசுவின் கண்ணோட்டம்; மற்றும் (3) இந்த சங்கீதம் நமக்காகப்

பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது, எனவே நமது கண்ணோட்டம் (ரோமர் 15:4).

I. துன்புறுத்தல் பற்றிய செய்தி.

A. தாவீதின் பிரச்சனைகள், இவை அவர் சவுலினால் துரத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தின்போது ஏற்பட்டிருக்கச் சாத்தியக் கூறு உள்ளது (வசனங்கள் 1-21).

1. சங்கீதங்களில் அடிப்படையாக மூன்று பிரச்சனைகள் பற்றிப் பேசப்படுகிறது; தாவீது இம்மூன்றைப் பற்றியும் பேசுகின்றார்:

a. தேவனால் கைவிடப்பட்டு இருப்பதாக உணருதல் (வசனம் 1; வசனங்கள் 6-8, 11, 19 ஆகியவற்றையும் காணவும்).

b. சரீரப்பிரகாரமான (மற்றும் ஆவிக்குரிய?) சுகவீனம் வசனங்கள் 14, 15, 17).

c. வலிமைக்க எதிரிகளின் துன்புறுத்தல் (வசனங்கள் 6-8, 12, 13, 16-18).

2. தாவீது கலக்கம் அடைந்திருந்தாலும், அவர் தமது விசுவாசத்தைக் கைவிடவில்லை. முதல் இருபத்தியோரு வசனங்களில் தாவீதின் கவனக்குவிப்பு அவரது இடர்ப்பாடு மற்றும் தேவன் ஆகிய இருதரப்பிற்கும் இடையில் தொடர்ந்து மாறிக் கொள்கிறது.

B. தாவீதின் துதி, இது ஒருவேளை, அவரது ஜெபத்திற்குத் தேவன் பதில் அளித்த பின்பு ஏறெடுக்கப்பட்டிருக்கலாம் (வசனங்கள் 22-31).

1. அவரைத் தேவன் எவ்வளவாக ஆசீர்வதித்திருந்தார் என்ப தற்காகத் துதித்தல்:

a. அவரை (தேவனை) தாவீது “சபையின் நடுவில்” துதிப்பார் மற்றும் அவரைப் பிறரும் துதிக்கும்படி உற்சாகப்படுத்துவார்.

b. அவர் தமக்குக் கிடைத்த ஆசீர்வாதங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளுவார்.

c. மற்றவர்கள் விசுவாசத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுவார்கள்.

2. இந்த சங்கீதம் தத்தளிப்பில் (“ஏன்?”) தொடங்கி தன்னம்பிக்கையில் (“அவரே இவைகளைச் செய்தார்”) முடிகிறது.

C. நமக்கு ஒரு பாடம்: நமது வாழ்வில் இடர்ப்பாடுகள் வரும்போது, நாம் சிலவேளைகளில், “தேவன் கைவிட்டார்” என்பதாக உணருவது உண்டு; ஆனால் தேவன் எப்போதுமே அங்கு இருக்கின்றார், நமது இடர்ப்பாடுகளின் மத்தியிலும் அவர் இருக்கின்றார் என்பதை நமது சிந்தையில் காத்துக்கொள்வது அவசியமாகும் (சங்கீதம் 46:1). நாம் விசுவாசத்தை இழக்காமல் இருந்தால், நாம் வெற்றிபெறுவோம்.

II. இரட்சிப்பைப் பற்றிய ஒரு பாடம்.

A. ஒரு சங்கீதத்தின் முதல்வரி கொடுக்கப்பட்டபோது, வேதவசனம்

களை அறிந்துள்ளவர்களின் சிந்தைகளுக்கு அந்த சங்கீதம் முழுவதும் நினைவில் கொண்டுவரப்படுகிறது.

- B. சங்கீதம் 22ன் முதல் வரியை இயேசு எதிரொலித்தபோது, அவர் அந்த சங்கீதத்தில் உள்ள வேதனையைப் பற்றி மாத்திரம் அல்ல, ஆனால் அதில் உள்ள வாக்குத்தத்தம் பற்றியும் உரைத்திருக்கலாம் (1 பேதுரு 1:11).

1. இந்த சங்கீதமானது இயேசுவின் துன்பம் பற்றிய ஒரு அளவையின் ரீதியான சித்தரிப்பைத் தருகிறது.

- அவரது கைகளையும் கால்களையும் [ஆணியால்] உருவக் குத்துதல் (வசனம் 16; லூக்கா 23:33; 24:36-40; யோவான் 20:24-29).
- அவரது வல்திரங்கள் உரியப்படுதல்; கடந்துசென்றவர்கள் பார்வைக்கு வெளிப்படுதல் (வசனம் 17).
- அவரது உடையின்பேரில் சீட்டுப்போடுதல் (வசனம் 18; மத்தேயு 27:35; மாற்கு 15:24; லூக்கா 23:34; யோவான் 19:24).
- போர்ச்சேவகர்கள் மற்றும் கூட்டத்தார் ஆகியோரின் தவறான செயல்கள் (வசனங்கள் 6-8; மத்தேயு 27:39முதல்.; மாற்கு 15:20, 29முதல்.).
- இயேசுவின் விரோதிகளினுடைய வார்த்தைகள் (வசனம் 8; மத்தேயு 27:43; லூக்கா 23:35).
- சிலுவையில் அவரது கதறுதல் (வசனம் 1; மத்தேயு 27:46; மாற்கு 15:34).
- “நான் தாகமாயிருக்கிறேன்” என்ற வார்த்தைகள் (ஒரு வேளை வசனம் 15; யோவான் 19:28-30).

2. இந்த சங்கீதம் இயேசுவின் மகிமையையும் - அவரது உயிர்த் தெழுதல், அவர் பரத்துக்கு ஏறுதல், அவரது ராஜ்யம் நிலை நாட்டப்படுதல், மற்றும் அதன் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை - முன்னெதிர் நோக்குகிறது. எபிரெயர் 2:12 வசனம் சங்கீதங்கள் 22ஐ மேற்கோள் காண்பிக்கிறது.

- C. நமக்குப் பாடங்கள்:

- இயேசுவின் மரணம் என்பது தேவனுடைய திட்டத்தின் படியானதாக, நமக்கு மீட்பைக் கொண்டுவரும் திட்டத்தின் படியானதாக இருந்தது. இந்த சங்கீதம் “ஏன்?” என்ற கேள்வியுடன் தொடங்குகிறது. இப்போது நாம் “எதற்காக” என்பதை அறிகின்றோம் (ஏசாயா 53:6; 1 கொரிந்தியர் 15:4).
- தேவனுடைய அற்புதமான அளிப்புகளை நாம் விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றின்மூலம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது!

முடிவுரை

தாவீதைப்போல, நாம் நல்ல மற்றும் மோசமான நேரங்களில், நமது விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். [அப்போது] நாம் வேதனையில் ஆறுதலையும் நமது இரட்சகரின் வாக்குத்தத்தத்தையும் கண்டறிய முடியும்.